

2020-02-14

Till Naturvårdsverket:

**Synpunkter på de preliminära förslagen på Jakttidsöversynen,
ärendenummer NV-08 122-18**

Jakttider är ett centralt viktigt verktyg för viltförvaltningen, och en regelbunden översyn av dessa är en förutsättning för adaptiv viltförvaring. Så här kommer Revolution Röv synpunkter på Naturvårdsverkets preliminära förslag, paket 1 remissversion.

Av totalt dryga 10 miljoner i Sveriges befolkning tillhör ca 280 000 stycken den svenska jägarkåren. Merparten av de har jakt som hobby, fritidsintresse och i flertalet enkäter svarar de själva att det viktigaste för dem är att i första hand naturupplevelsen, kamratskap, avslappning och spänning. Studier påvisar också att kostnaderna för jakten överstiger värdet på det eventuella kött de svenska jägarna tillskansar sig genom sin jakt. Något som behöver finnas i ett tydligt perspektiv till jakttidsöversynen.

I kapitel 2 Allmän jakt står att läsa "I strategi för svensk viltförvaltning framgår att jakt, viltturism och annat brukande av vilt inte ska begränsas av omotiverade hinder utan utgångspunkten är att det ska främjas. En åtgärd som identifierats i strategin för att främja brukandet av vilt är att verka för att så många arter som möjligt är föremål för allmän jakttid".

Vår synpunkt på detta är: varför ska jakt på så många som djurarter som möjligt kunna bedrivas utan särskilt tillstånd och antalsbegränsning av människor som gör det som ett fritidsintresse? Är det verkligen det bästa ur ett långsiktigt perspektiv och behov för vår fauna, eller bara ett tillgodosett deras intressefokus för stunden?

Vi ställer oss också väldigt frågande till att det vidare står "i strategi för svensk viltförvaring står också att viltet ska kunna brukas på ett mångsidigt sätt som skapar värde i flera i led – för naturupplevelser, friluftsliv och turism, jakt som fritidsintresse eller näring, produktion och förädling av kött och andra produkter. Populationsreglerande jakt sker främst genom allmän jakt, och på nyss nämnda strategi på arter som orsakar stora skador särskilt främjas."

Är viltets främsta uppgift i vår natur verkligen att brukas av människan? I och med detta uttalande påvisar ni att ni inte anser att de inte har något som helst egenvärde eller existensberättigande för sin egen skull. Eller ekosystem och biologisk mångfald. Att den allmänna jakten skulle främja stora skador, enligt vem? Vem eller vilka har tolkningsföreträde i dessa frågor? Vilka stora skador?

De skador som jägarnas avskjutning bidrar till för djuren och dess kort- och långsiktiga perspektiv räknas de in. Och hur i så fall?

Ni menar också på "att möjliggöra ökad avskjutning för att minska skadorna är långa jakttider. På så sätt ges jägarna fler tillfällen att utöva jakt på när lokala förutsättningar är lämpliga. En förlängning av jakttiden behöver inte innebära ett ökat jakttryck. Sambandet mellan jakttidens längd och avskjutning är oklar, men att utökade jakttider möjliggör fler jakttillfällen är klart. Jägare har, precis som alla andra, inte obegränsat med tid."

Hela det här stycket påvisar att jägarnas perspektiv går först. Inget om djurens perspektiv. Hur kan jägarnas tid att utöva sitt fritidsintresse ligga till grund för att jakttiden ska ökas? Jägarna precis som alla andra får utöva sin hobby när de passar in. Och det säger sig väl själv att om vi ökar den befintliga jakttiden som finns idag så kommer fler djur skjutas. Idag skjuts nästan en miljon vilda djur om året i Sverige, om jakttiden utökas hur många djur kommer då att skjutas?

Den kanske viktigaste frågan är ändå varför? För naturupplevelsen, spänningen? För det är ju inte djurens och naturens bästa som ligger till grund för detta.

Att som ni skriver "markägare och jakträttshavare ansvarar för att jakten anpassas efter tillgången på vilt och att viltet vårdas i syfte att bevara de viltarter som tillhör landet och de fågelarter som tillfälligt förekommer i naturen i landet, samt att främja en med hänsyn till allmänna och enskilda intressen lämplig utveckling av viltstammarna. Ett stort ansvar ligger således på den enskilda att avskjutning för respektive viltart ligger på lämpliga nivåer och lämpliga individer" blir så motsägelsefullt och helt öppet för enskilda tolkningar som kanske inte alls kommer djurlivet till gagn. Denna formulering utgår från att varje enskild jägare av Sveriges dryga 280 000 är väl insatta och ständigt uppdaterade på såväl den närliggande men även djurens status i hela Sverige, för allt hänger ihop. Och det tror vi med största sannolikhet att inte alla jägare lever upp till. Vi anser att det borde vara obligatoriskt att rapportera in alla skjutna djur, oavsett art eller bevarandestatus på de. Samt att varje jägare borde ha en rimlig kvot på hur många djur av varje art de får skjuta. Detta för att förhindra ren lust- och nöjesjakt på vissa arter. Dessutom borde länsstyrelserna ha tillsynsgrupper som oanmält kontrollerar jakt då och då, för att förhindra överskjutningar och illegal jakt.

I kapitel 5 Allmän jakttid, rödräv belyser ni "enligt principerna för jakttidsöversynen bör jakttiderna när det är möjligt synkroniseras i landet när det är möjligt med hänsyn till den biologiska jakttidsramen". Jakttiden borde enbart utgå från de lokala förutsättningar som påverkar djur och natur på enskilda platser, och med tanke på hur skilda väderförhållandena är från söder till norr så ser tex parnings- och valpningstider väldigt olika ut. Att synkronisera jakttiden över landet känns bara som ett sätt för jägarkåren att få ytterligare tid att skjuta av fler rävar. Inte ur ett naturvårdande perspektiv. I dagsläget har vi uppskattningsvis ca 100 000 rödrävar i Sverige, årligen skjuts ca 60 000 och mellan 6000–12 000 trafikdödas. Hur kan det ses som viltvård att människan då på eget uppsåt fortsätter skjuta av mer än hälften av den befintliga stammen varje år? Och att dessutom utöka jakttiden för den?

Kapitel 7 Allmän jakttid, skogsmård står att det finns ca 30 000 individer i Sverige och enligt statistik skjuts ca 11 000 av de årligen. Ert förslag är att harmonisera jakttiden i landet genom en tidigare jaktstart för länen i mellersta och södra Sverige och att förslaget framöver tillåts på Gotland OM arten skulle upptäckas där. Hur kan det ens tas preventiva beslut i en Jakttidsöversyn som görs vart sjätte år. Är jägarkåren så rädd att de ska behöva vänta några år på att skjuta mård på Gotland, eller är det tom med så att det planeras att sättas ut mård där just för att få skjuta de? Jakttiderna borde väl sättas utifrån befintliga behov?!

Enligt principer för jakttidsöversynen bör jakttiderna harmoniseras i landet så långt som möjligt, men varför då öka jakttiden på skogsmård i hela landet om man redan idag skjuter av 1/3 av stammen varje år. Hur är det ens försvarbart?

Och vi håller med om att det saknas kunskap om mårdungarnas överlevnadsmöjligheter i augusti vilket motsäger förslaget om att harmonisera jaktstarten med starten för hundträning på fågel, där samma jakthundar kan användas.

I er konsekvensanalys av liggande förslag menar ni på att längre jakttider möjliggör utökad jakt efter skogsmård vilket kan medföra positiva effekter för flertalet markhäckande fåglar och annat småvilt. Vi undrar då vad syftet med det skulle vara? Är det för att jägarkåren vill kunna fortsätta jaga dessa markhäckande fåglar utan inskränkning. För om de fick sluta jaga dessa skulle ju mårdens föda inte vara något problem för vår natur.

Kapitel 8 Allmän jakttid, grävling ert nya förslag innebär att jaktens sluttid tidigareläggs i hela landet vilket är en justering till artens biologi. Det håller vi till fullo med om. Men vi ställer oss väldigt frågande till att det preventivt skrivs in att OM grävling etablerar sig på Gotland bör jakt tillåtas där. Då jakttidsöversyn förekommer var sjätte år känns det mycket märkligt att skriva in eventuella förutsättningar framöver, denna jakttidsöversyn borde grunda sig på dagens underlag, inte eventuella framtidsscenario, som man i så fall tar ställning till då.

Ni säger också att med ny kunskap om klimatförändringens påverkan på arternas reproduktionsbiologi kan det bli aktuellt med att överväga att harmonisera jakttiden för iller, mård, räv, grävling. Det skulle förenkla för jägare, markägare och allmänhet. HUR kan översynen av jakttid över huvud taget grunda sig på att förenkla för människan. Borde inte all grund och perspektiv som ligger till grund för beslut vara ur djuren och naturens. Detta är ju rent förkastligt. Vill man jaga är det väl bara att hålla sig ajour med jakttiderna. Tidigare i kap 2 Allmän jakt tillskriver ni ju jägare och jakträttsinnehavare hela ansvaret att se till att jakten anpassas efter tillgången på vilt och att viltet vårdas i syfte att bevara de viltarter som tillhör landet, då är väl det minsta man kan begära att de håller reda på vilka jakttider de olika arterna ligger under? Varför då dessa harmoniseringar som ökar jakttiden?

Kapitel 14 Allmän jakttid, föreslås på ekorre, ni föreslår att allmän jakt på ekorre införs i hela landet mellan den 15 nov och 28 (29) februari. Er motivering för detta är att det har inkommit förslag om allmän jakt på ekorre. Detta förslag kan ju bara antas komma ifrån jägarkåren själv.

Ett annat argument från er sida är "att jakt på ekorre kan förebygga skada, eftersom ekorren bland annat kan ta sig in under tak eller i vindsutrymmen och bygga bo där". Hör ni inte hur illa underbyggt det låter, KAN förebygga skada, och utan vidare grund ska allmän jakt på Sveriges 200 000 ekorrar införas i hela landet... helt vansinnigt. Speciellt med tanke på man redan idag kan bedriva skydds jakt på eget initiativ på ekorre. Varför ska man då släppa de till allmän jakt? Har det att göra med att som ni skriver "vid föreslagen jakttid har ekorren fått sin vinterpäls och på så sätt främjas i viss mån nyttjandet av vilt som resurs". Naturvårdsverket vill alltså med detta beslut främja en tillåten päls-troféjakt på ekorre?

Kapitel 15 Allmän jakttid, föreslås införas på hermelin, tidigare finns ingen allmän jakttid på hermelin men ni föreslår nu att den ska införas mellan 1 sep och 28 (29) februari. Motiveringen lyder: Predatorjakt, hermelinen tar ägg och ungar av både markhäckande och hålhäckande fåglar. Ja, vad är problemet med det? Det är deras föda, de behöver äta för att överleva.... Eller är det så att de då gör anspråk på en del av de fåglar som jägarna själva vill skjuta för att äta. Då är ju frågan, hur kan jägarnas hobby/fritidsintresse ha tolkningsföreträdare framför de vilda djurens rätt till att leva i sina habitat? Ett annat argument för jakten är att förebygga skada på tamdjur, tex höns. Vi på Revolution Rov känner då att vi måste hävda att höns är tamdjur och då borde skyddet av de ligga direkt på ägaren, inte de vilda djur som råkar bo runt hönshuset. Sen nämner ni även att hermelinens skinn kan vara en användbar resurs. Ni tipsar t.om. i er skrivelse om att man bäst nyttjar hermelinens päls när den börjar få sin vinterpäls. När beslut jakttiden på djurarter sker borde alltid djurens bästa ligga till grund, inte jägarnas. Annars är det inte viltvård.

Kapitel 17 Licensjakt på säl, ni föreslår en förändring för att möjliggöra licensjakt på säl för samtliga arter, det vill säga utöver gråsäl även knobbsäl och vikare. Argument för detta är att de orsakar skador på det yrkesmässiga fisket, och genom negativ påverkan på populationen av arter som är av stor vikt för sportfiske. Då måste vi än en gång i ifrågasätta för vems skull jakttiderna finns? Människan eller de vilda djuren? Hur kan det vara viktigare att det finns djurarter att skjuta eller fiska upp i ett utövande av hobby/fritidsintresse än att de vilda djuren får leva i sin naturliga miljö och äta sin naturliga föda?

Vem eller vilkas tolkningsföretråde ligger till grund för detta, och på vilken grund? I er konsekvensanalys står att läsa att förslaget möjliggör en populationsreglerande jakt på säl. På så sätt kan de skador som sälen orsakar förväntas minska. Detta bör i sin tur leda till ett minskat behov av skyddsjakt och minskade konflikter. Ni tillstår även att jakten på säl är svår och kräver investeringar av jägarna i både tid och utrustning.

Vad skulle vara det goda med en minskning av skyddsjakt? Att jägarna inte obehindrat kan skjuta säl när de vill? Hur skulle det argumentet komma sälarna till gagn? Jakten på säl är så svår kostsam för jägarna borde ju inte ens tas upp i en jaktöversyn, det är helt irrelevant i frågan. Väljer man en hobby får man ta kostnaderna därefter. Om behovet är större än att frivilliga tar hand om det förutsätter vi att yrkesjägare sätts in. Det borde inte ha någonting alls med den allmänna jakttiden att göra.

Kapitel 18 Inskränkningar i jakten, tid på dygnet. Förslag gällande björn, sedan nuvarande regel för jakt på björn infördes har såväl tränade eftersöksekipage för björn såväl som teknisk avancerad eftersöksutrustning tillkommit. Björn är också den enda av de stora rovdjuren där åteljakt är aktuellt. Revolution Rovs kommentar till detta blir att åteljakten på björn också är en jaktform med väldigt hög andel av olagliga åtlar och med olagligt innehåll. Är det något Naturvårdsverket verkligen vill främja och stödja? Det borde göras en ordentlig översyn och åtstramning om åteljakt på björn är särskilt lämpligt att överhuvudtaget få fortsätta att brukas.

Kapitel 19 Tider för jakt med hund och jaktträning med hund, era utgångspunkter för jaktöversyn är att vilt inte ska jagas under parnings- och uppfödningstid. Men ni påvisar även att när det är motiverat utifrån samhällets behov av avskjutning för att minska skadeproblematik kan principen behöva åsidosättas. Samt att tidigaste starttidpunkt för jakt och jaktträning med hund för respektive vilt är när ungdjuret klarar en kortvarig separation från föräldrarna. Hänsyn bör också tas till när övrigt vilt i samma habitat som det som jagas är känsligt för störning. Olika vilt är olika känsligt för störning. Revolution Rovs motfråga blir då, vem kontrollerar detta? Behöver jägarna rapportera att/när de jagar eller jakttränar hund någonstans? Detta borde ju registreras någonstans för kontroll och säkerhet av riktlinjer följs. Ni säger också att enligt JF 18 § andra stycket ska jakt och jaktträning med hundar bedrivas på ett sådant sätt att viltet med hänsyn till hundens egenskaper respektive snö- is- och temperaturförhållandena inte utsätts för onödiga påfrestningar. Var finns definitionerna för detta? Är det upp till var och en att avgöra? Och HUR kontrolleras graderna av onödigt påfrestande? Om det inte görs blir det lätt till fagra ord, men helt utan verklig substans. Vi anser inte att varje enskild hundägare idag är kapabel till denna bedömning, utan att det verkligen är godtyckligt hur både jakthundar och vilt behandlas idag. Ni hänvisar till Strategi för svensk viltförvaltning som säger att beslut ska fattas så nära de *människor* som berörs som möjligt. Det känns mycket märkligt att dessa frågor ständigt skall tas ur ett mänskligt perspektiv. Djurens egenvärde verkar inte vara lika viktigt för er. Ni gör också bedömningen att en lämplig starttidpunkt för jaktträning av hundar på varg, järv och lo är en månad före jaktstart. Samt att sluttiden sätts på ett i förhand givet datum inom perioden för licensjakt, vilket låter bra. Det vi ställer oss frågande till är varför de län som inte blivit tilldelade någon licensjakt ska ha rätt till att jaktträna sina hundar. Om antalet individer är så lågt att det inte berättigar någon licensjakt, varför då stressa de med jaktträning av hundar. Det vore väl bättre om de bara fick leva sina liv ifred. Revolution Rov ställer sig också starkt frågande till att licensjakten på lo är under deras parningstid, trots att det inte är tillåtet. Ni säger vidare att Naturvårdsverket anser att det av flera skäl är angeläget att det finns tillräckligt antal kvalificerade hundar som kan användas vid jakt och eftersök av de stora rovdjuren. Detta möjliggörs genom att tillåta jaktträning även i områden där licensjakt inte är tillåten. Detta är ett beslut som vi motsäger oss helt, det ligger bara i jägarkårens intresse och gagnar inte de aktuella

arterna alls. Det snarare stressar de aktuella djuren och kan framkalla 28 § i JF.

Vi kan inte heller förstå Naturvårdsverkets kommentar om att behovet av att träna unga oerfarna hundar och ert förslag att dessa fortsatt ska få släppas ihop med en erfaren björnhund under licensjakt på björn. Hur kan det vara det bästa för de vilda djuren? Ännu en gång lägger ni en stor ansvarsbörda på jägarna när ni säger att det är upp till varje enskild situation att då bedöma läget, och detta utan vidare kommentatorer eller riktlinjer.

Kapitel 29, Skydds jakt JF bilaga 4, punkt 10, att årsunge av räv får jagas på eget initiativ för att "tillgodose viltvården". Det borde aldrig vara tillåtet att skjuta årsgamla ungar med mammor med enskilt beslut som grund om att det skulle vara viltvård. Det ger ett alldeles för stort utrymme för de som är emot predatorer i vår fauna. Barn borde vara fredade, det är inte moraliskt eller etiskt att på eget bevåg kunna skjuta av de, och dessutom utan någon som helst rapporterings skyldighet.

Kapitel 30, Skydds jakt JF bilaga 4 punkt 11, att årsunge av grävling får jagas på eget initiativ för att "tillgodose viltvården". Det borde aldrig vara tillåtet att skjuta årsgamla ungar med mammor med enskilt beslut som grund om att det skulle vara viltvård. Det ger ett alldeles för stort utrymme för de som är emot predatorer i vår fauna. Barn borde vara fredade, det är inte moraliskt eller etiskt att på eget bevåg kunna skjuta av de, och dessutom utan någon som helst rapporterings skyldighet.

Kapitel 32 Skydds jakt JF bilaga 4, punkt 18 Revolution Rov anser att det aldrig borde vara upp till varje enskild jägare att göra bedömningen att rödräv, grävling, hermelin, vessla, iller, mård eller korp ska få skjutas inom område för viltuppfödning, hönsgård eller liknande. Vi anser att där borde ägaransvaret för den/de som har tamdjuren träd in. De vilda djuren lever och vandrar i sina habitat, människan i sin tur bedriver en verksamhet med vissa risker som de bör se till att minimera utan att direkt behöva skjuta av vilda djur.

Generellt är det under flertalet arter i remissen av jakttidsöversynen som ni förespråkar en harmonisering av jakttiden, läs förlängd jakttid i hela landet. Ofta med argumentet att förenkla för jägare och jakträttsinnehavare, vår ståndpunkt i den frågan är att om det behövs förenklingar för att jägarna ska jaga rätt art under rätt tid kanske man ska fundera på hur bra den svenska jägarutbildningen egentligen är och hur jägarkåren lever upp till den istället för att det måste förenklas för att de ska jaga rätt. Att jaga är ingen rättighet, det är allt som oftast en hobby och ett fritidsintresse och det förutsätter vissa förkunskaper och anpassningar till vår natur och dess vilda invånare. Flera av våra svenska djurarter, som tex vargen är inte utrotningshotade i ett globalt perspektiv. Däremot har man lyckats utrota de inom stora delar av dess forna utbredningsområde. Därför bör man inte alltid ta beslut utifrån specifikt antal i delar av landet utan se till ett vidare perspektiv om fortlevnad för arten i helhet.

Vi vill också återknyta till det vi skrev i början, att i beslut som dessa kring jakttid måste ni se till ett helhetsperspektiv, djurens egenvärde och existensberättigande. De lever enbart sina liv efter sina instinkter i vår natur och det är vår skyldighet att se till att de har de bra. Biologisk mångfald och ekosystem likaså. Att tillgodose jägarnas behov att få utöva en hobby på ett enkelt sätt måste vara en sekundärfråga. Så i ert vidare arbete med jakttidsöversynen vill vi att ni tar med er riksdagens definition av miljö kvalitetsmålet ständigt i era bakhuvuden;

"Den biologiska mångfalden ska bevaras och nyttjas på ett hållbart sätt, för nuvarande och framtida generationer. Arternas livsmiljöer och ekosystem samt deras funktioner och processer ska värnas. Arter ska kunna fortleva i långsiktigt livskraftiga bestånd med tillräcklig genetisk variation. Människor ska ha tillgång till en god natur- och kulturmiljö med rik biologisk mångfald, som grund för hälsa, livskvalitet och välfärd".

Vänligen Revolution Rov

Email: revolutionrov@gmail.com Tfn: 076 414 80 12